

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 7. novembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 93/13/EHS – Článok 3 ods. 1 – Článok 6 ods. 1 – Článok 7 ods. 1 – Smernica 2008/48/ES – Článok 10 ods. 2 – Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Zákonnosť zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy vlastnou bianko zmenkou – Návrh na zaplatenie zmenkového dlhu – Rozsah povinnosti súdu konať aj bez návrhu“

V spojených veciach C-419/18 a C-483/18,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré podali Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie (Okresný súd Varšava pre Praha-Juh, Poľsko) a Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy (Krajský súd Opole, druhý občianskoprávny odvolací senát, Poľsko) rozhodnutiami z 13. februára a 3. júla 2018, doručenými Súdnemu dvoru 26. júna a 24. júla 2018, ktoré súvisia s konaniami:

Profi Credit Polska S.A.

proti

Bogumiłe Włostowskiej,

Mariuszowi Kurpiewskému,

Kamilowi Wójcikovi,

Michałowi Konarzewskému,

Elżbiete Kondrackej-Kłębeckej,

Monike Karwowskiej,

Stanisławowi Kowalskému,

Anne Trusikovej,

Adamowi Lizoňovi,

Włodzimierzowi Lisowskému (C-419/18),

a

Profi Credit Polska S.A.

* Jazyk konania: poľština.

proti

OH (C-483/18),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta, sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen a C. Toader (spravodajkyňa),

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vlášil a S. Šindelková, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Goddin, K. Herbout-Borczak a N. Ruiz García, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288), ako aj ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66).
- 2 Tieto návrhy boli podané v sporoch, ktorých účastníkmi konania sú spoločnosť Profi Credit Polska S.A. na jednej strane a pani Bogumiła Włostowska, pán Mariusz Kurpiewski, pán Kamil Wójcik, pán Michał Konarzewski, pani Elżbieta Kondracka-Kłębecka, pani Monika Karwowska, pán Stanisław Kowalski, pani Anna Trusik, pán Adam Lizoń a pán Włodzimierz Lisowski na druhej strane, a ďalej v spore medzi touto spoločnosťou a OH, ktorý sa týka návrhov na zaplatenie zmenkových dlhov z pohľadávok vyplývajúcich zo zmlúv o pôžičke na základe vlastných bianko zmeniek, ktoré tieto osoby vystavili.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 93/13

- 3 Dvadsiate a dvadsiate štvrté odôvodnenie smernice 93/13 znejú takto:

„keďže zmluvy by mali byť vypracované zrozumiteľne, mal by mať spotrebiteľ skutočne príležitosť preskúmať všetky podmienky a ak má pochybnosti mal by platiť výklad najpriaznivejší pre spotrebiteľa;

...

keďže súdy alebo správne orgány členských štátov musia mať k dispozícii primerané a účinné prostriedky na zabránenie ďalšieho uplatňovania nekalých podmienok v zmluvách.“

- 4 Článok 1 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa [týkajú – *neoficiálny preklad*] nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom.“

- 5 Podľa článku 3 ods. 1 uvedenej smernice:

„Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.“

- 6 Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 stanovuje:

„Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.“

- 7 Podľa článku 5 tejto smernice:

„V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. ...“

- 8 Článok 6 ods. 1 uvedenej smernice znie:

„Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“

- 9 Článok 7 ods. 1 smernice 93/13 znie takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

Smernica 2008/48

- 10 Ako uvádza článok 1 smernice 2008/48, jej účelom je harmonizovať určité aspekty právnej úpravy členských štátov, ktorá sa týka zmlúv o spotrebiteľskom úvere.
- 11 Článok 10 ods. 2 tejto smernice okrem iného uvádza zoznam informácií, ktoré musia byť zrozumiteľne a stručne uvedené v zmluvách o úvere.
- 12 Článok 14 uvedenej smernice zavádza v rámci zmluvy o úvere a v prospech spotrebiteľa právo na odstúpenie od zmluvy bez uvedenia dôvodu.
- 13 Článok 17 smernice 2008/48 s názvom „Postúpenie práv“ vo svojom odseku 1 stanovuje:
- „V prípade postúpenia práv veriteľa vyplývajúcich zo zmluvy o úvere alebo samotnej zmluvy na tretiu osobu má spotrebiteľ právo uplatniť voči nadobúdateľovi práv akékoľvek námietky, ktoré mal k dispozícii proti pôvodnému veriteľovi, vrátane vzájomného započítania pohľadávok, ak je v príslušnom členskom štáte povolené.“
- 14 Článok 19 tejto smernice spresňuje spôsoby výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľského úveru.
- 15 Článok 22 uvedenej smernice, nazvaný „Harmonizácia a záväzný charakter tejto smernice“, stanovuje:
- „1. Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľia nemohli vzdať práv, ktoré sa im priznávajú podľa ustanovení vnútroštátneho práva, ktorými sa vykonáva táto smernica alebo ktoré zodpovedajú tejto smernici.
3. Členské štáty ďalej zabezpečia, aby sa ustanovenia, ktoré prijímú na vykonávanie tejto smernice, nedali obísť osobitnou formuláciou zmlúv, a najmä tým, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o úvere, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa jej uplatňovaniu.
4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby spotrebiteľia nestratili ochranu, ktorú im poskytuje táto smernica, v dôsledku výberu práva tretej krajiny ako rozhodného práva zmluvy o úvere, ak zmluva o úvere úzko súvisí s územím jedného alebo viacerých členských štátov.“
- 16 Podľa článku 23 tejto smernice s názvom „Sankcie“:
- „Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

Poľské právo

- 17 Článok 10 ustawa prawo wekslowe z 28. apríla 1936 (zmenkový zákon) v znení zmien (Dz. U. z roku 2016, položka 160) (ďalej len „zmenkový zákon“) stanovuje, že ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat voči majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem prípadu, ak majiteľ nadobudol zmenku v rozpore s dobrou vierou alebo sa pri nadobúdaní zmenky dopustil hrubej neobstaranosti.

- 18 Toto ustanovenie sa uplatňuje na vlastnú zmenku podľa článku 103 ods. 2 tohto zákona.
- 19 Podľa článku 17 tohto zákona ten, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže vzniesť voči majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem prípadu, ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.
- 20 Podľa článku 101 zmenkového zákona:
- „Vlastná zmenka obsahuje:
1. označenie ‚zmenka‘ v samotnom texte dokumentu v jazyku, v ktorom je dokument vystavený;
 2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
 3. údaj o splatnosti;
 4. údaj o mieste splatnosti;
 5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
 6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
 7. podpis vystaviteľa zmenky.“
- 21 Podľa článku 233 ods. 1 a 2 ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (Občiansky súdny poriadok) zo 17. novembra 1964, konsolidované znenie v znení zmien (Dz. U. z roku 2018, položka 155) (ďalej len „kpc“) súd na základe dôkladnej analýzy zhromaždených skutočností posúdi vierohodnosť a váhu predložených dôkazov. Súd na rovnakom základe posúdi odmietnutie predloženia dôkazu alebo akékoľvek konanie účastníka konania, ktorým bráni prešetreniu veci, o ktorej rozhoduje.
- 22 Podľa článku 248 ods. 1 kpc každý je povinný na výzvu súdu v stanovenej lehote a na určenom mieste predložiť akýkoľvek dokument, ktorý má v držbe a ktorý predstavuje dôkaz o skutočnosti relevantnej pre rozhodnutie vo veci, s výnimkou prípadu, keď tento dokument obsahuje dôverné informácie
- 23 Z článku 321 ods. 1 kpc vyplýva, že je zakázané, aby súd „rozhodol o nároku, ktorý nebol predmetom návrhu, a rozhodol *ultra petita*“.
- 24 Podľa článku 339 ods. 1 a 2 tohto zákona súd vydá rozsudok pre zmeškanie, pokiaľ sa žalovaný nedostavil na vytýčené pojednávanie, a súčasne sa ústne alebo písomne nevyjadril. V takom prípade sa informácie oznámené žalobcom považujú za skutočné tvrdenia založené na skutočnostiach uvedených v jeho návrhu alebo v jeho vyjadreniach, ktoré boli žalovanému oznámené pred pojednávaním, s výnimkou prípadu, keď vyvolávajú pochybnosti alebo smerujú k obchádzaniu zákona.
- 25 Ustanovenia smernice 2008/48 boli do poľského práva prebraté prostredníctvom ustawa o kredycie konsumenckim (zákon o spotrebiteľskom úvere) z 12. mája 2011 v konsolidovanom znení (Dz. U. z roku 2016, položka 1528) (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom úvere“). Článok 41 tohto zákona stanovuje:
- „1. Vlastná zmenka... vystavená spotrebiteľom veriteľovi na účely vykonania alebo zabezpečenia plnenia vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienku ‚nie na rad‘ alebo inú klauzulu s rovnakým významom.

2. Keď veriteľ prijme vlastnú zmenku..., ktorá neobsahuje podmienku „nie na rad“, a keď sa táto zmenka... prevedie na inú osobu, veriteľ je povinný nahradiť spotrebiteľovi škodu, ktorá mu vznikne splatením zmenky...

3. Ustanovenia odseku 2 sa použijú aj v prípade, keď sa zmenka alebo šek dostane do vlastníctva inej osoby proti vôli veriteľa.

...“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-419/18

- 26 Profi Credit Polska je spoločnosť so sídlom v Poľsku, ktorej predmetom činnosti je prevažne poskytovanie úverov. Táto spoločnosť uzavrela s každým dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorého splatenie bolo zabezpečené vydaním neúplných vlastných zmeniek, tzv. „bianko zmeniek“, na ktorých nebola uvedená žiadna čiastka. Z dôvodu neplnenia zmluvných záväzkov dlžníkov Profi Credit Polska, v prospech ktorej boli tieto zmenky takisto vystavené, doplnila na tieto zmenky zodpovedajúcu sumu.
- 27 Od roku 2016 Profi Credit Polska podala na vnútroštátny súd niekoľko návrhov na vydanie platobných rozkazov, ktorými sa domáhala zaplattenia súm uvedených na týchto zmenkách.
- 28 Uvedený súd uvádza, že vo všetkých sporoch, ktoré mu boli predložené, žalobkyňa vymáha pohľadávky iba na základe vlastných zmeniek (ďalej len „zmenkový vzťah“). Keďže žalobkyňa nepredložila zmluvy o úvere, uvedený súd má k dispozícii zmluvu zakladajúcu všeobecný záväzkový vzťah, na základe ktorého vznikol zmenkový vzťah, len v prvom spore vo veci samej (ďalej len „základný právny vzťah“). V ostatných veciach sa žalovaní nevyjadrili. Uvedený súd preto nevyhovел návrhu žalobkyne rozhodnúť veci v konaní o platobnom rozkaze a rozhodol ich posúdiť v riadnom súdnom konaní.
- 29 Vnútroštátny súd sa v prvom rade pýta, či v súlade so smernicami 93/13 a 2008/48 môže subjekt, ktorý je poskytovateľom úveru, platne zabezpečiť splatenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutom spotrebiteľovi prostredníctvom bianko zmenky vystavenej týmto spotrebiteľom.
- 30 Uvedený súd spresňuje, že vystavením vlastnej zmenky vzniká abstraktná pohľadávka. Z vnútroštátnej právnej úpravy vyplýva, že v prípade návrhu na vydanie platobného rozkazu na základe vlastnej zmenky súd posudzuje len zmenkový vzťah, a nie základný právny vzťah, z ktorého zmenkový vzťah pochádza. Podľa uvedeného súdu nemožnosť preskúmať *ex offio*, či možno ustanovenia zmluvy zakladajúce základný právny vzťah, z ktorého vzniká zmenkový záväzok, vyhlásiť za nekalé, nie je daná procesnými obmedzeniami, ale len špecifickou dôkaznou silou vlastnej zmenky ako titulu zahŕňajúceho záväzok dlžníka.
- 31 Vnútroštátny súd uvádza, že na to, aby sa splnili požiadavky vyplývajúce z článkov 10 a 103 zmenkového zákona, dochádza v prípade vlastnej bianko zmenky vždy k dohode medzi vystaviteľom a príjemcom, pričom táto dohoda spresňuje spôsob vyplnenia zmenky (ďalej len „zmenková dohoda“). Podľa vnútroštátnej judikatúry táto dohoda priznáva „dlžníkovi právo vzniesť námietky“ voči prvému veriteľovi, „že vlastnú zmenku nevyplnil v súlade s ustanoveniami dohody, čo vedie najmä k oslabeniu abstraktnej povahy zmenky“.

- 32 Podľa uvedeného súdu niet pochybností o tom, že súd, ktorý prejednáva spory, o aké ide vo veci samej, môže overiť, či bola zmenka vyplnená v súlade s uzatvorenou dohodou, len v prípade námietky vznesenej dlžníkom. V zmenkových konaniach teda vnútroštátny súd nemá právny základ na to, aby *ex offio* preskúmal základný právny vzťah, okrem prípadu, ak žalovaný vznesie námietky, čo má za následok rozšírenie sporu aj na základný právny vzťah.
- 33 V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta na rozsah svojej právomoci skúmať návrh, ktorým sa predajca alebo dodávateľ domáha voči spotrebiteľovi zaplattenia na základe vlastnej zmenky. V nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa právomocí a povinností vnútroštátneho súdu, ktorý rozhoduje v sporoch, ktoré patria do pôsobnosti smernice 93/13, a najmä povinnosti preskúmať *ex offio* nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve, ktorá mu bola predložená na posúdenie, sa totiž tento súd pýta, či sa takáto judikatúra uplatňuje aj na ustanovenia zmluvy uzatvorenej spotrebiteľom v spore, v ktorom predajca alebo dodávateľ pokračuje vo vymáhaní svojej pohľadávky na základe vlastnej bianko zmenky zabezpečujúcej zaplattenie uvedenej pohľadávky. Otázky uvedeného súdu sa tiež týkajú vplyvu takéhoto preskúmania vzhľadom na dispozičnú zásadu podľa článku 321 ods. 1 kpc, podľa ktorej súd nemôže rozhodnúť o inom návrhu, ako je uvedený v žalobných návrhoch, ani rozhodnúť *ultra petita*.
- 34 Za týchto okolností Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie (Okresný súd Varšava pre Praha-Juh, Poľsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Bráni článok 3 ods. 1, článok 6 ods. 1, ako aj článok 7 ods. 1 smernice 93/13 a smernica 2008/48, najmä články 10, 14, článok 17 ods. 1, ako aj článok 19 tejto smernice, vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ktorý je podnikateľom s úvermi, voči dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom, prostredníctvom neúplnej vlastnej zmenky (bianko zmenka)?
2. Majú sa článok 6 ods. 1, ako aj článok 7 ods. 1 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že súdu, ktorý rozhoduje v konaní týkajúcom sa veci uvedenej v prvej otázke, ukladajú povinnosť preskúmania *ex offio*, či ustanovenia zmluvy, na ktorej sa zakladá záväznosť zmenky, neobsahujú nekalé zmluvné podmienky, a to aj vtedy, keď žalujúci predajca alebo dodávateľ zakladá svoj nárok výlučne na zmenkovom vzťahu?“

Vec C-483/18

- 35 Okolnosti sporu vo veci samej, v ktorom proti sebe stoja Profi Credit Polska a OH, sú podobné okolnostiam vo veci C-419/18.
- 36 Rozsudkom z 15. mája 2017 Sąd Rejonowy d’Opole (Okresný súd Opole, Poľsko) zamietol žalobu spoločnosti Profi Credit Polska proti OH, ktorá sa týkala zaplattenia sumy 9 494,21 poľských zlotých (PLN) (približne 2 211,69 eura).
- 37 Hoci boli splnené podmienky potrebné na vydanie rozsudku pre zmeškanie, súd prvého stupňa zamietol žalobu spoločnosti Profi Credit Polska z dôvodu pochybností, ktoré mal v súvislosti so skutočným obsahom zmluvného vzťahu účastníkov konania, pretože nebol schopný preskúmať ustanovenia zmluvy o úvere. Uvedený súd totiž síce vyzval Profi Credit Polska, aby predložila zmenkovú dohodu a zmluvu o úvere, ale táto žiadosť zostala bez odpovede. Okrem toho z iných štandardných zmlúv uzavretých touto spoločnosťou vyplýva, že medzi požičanou sumou a sumou, ktorá sa má vrátiť, existoval podstatný rozdiel.
- 38 Vzhľadom na to, že na účely inkasovania z vlastnej zmenky musela Profi Credit Polska len predložiť riadne vyplnenú a podpísanú zmenku, podala odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu.

- 39 Vnútroštátny súd sa pýta, či súd, ktorý rozhoduje o oprávnom prostriedku predajcu alebo dodávateľa z vlastnej zmenky (ďalej len „príjemca“) proti spotrebiteľovi, môže *ex officio* preskúmať výhrady týkajúce sa základného právneho vzťahu, keď má k dispozícii informácie o potenciálnej nezrovnalosti tohto vzťahu, ale nemá k dispozícii zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený súd pripomenul, že vnútroštátna judikatúra pripisuje osobitný význam zmenkovej dohode v prípade vlastnej bianko zmenky, a zdôraznil, že zmenkový záväzok vzniká z tejto zmluvy, aj keď povinnosti a práva, ktoré im zodpovedajú, vznikajú až po tom, čo príjemca vlastnú zmenku vyplnil.
- 40 Za týchto okolností Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy (Krajský súd Opole, druhý občianskoprávny odvolací senát, Poľsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa ustanovenia smernice 93/13, najmä článok 3 ods. 1 a 2, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1, ako aj ustanovenia smernice 2008/48, najmä článok 22 ods. 3, vykladať v tom zmysle, že bránia takému výkladu článku 10 zmenkového zákona v spojení s článkom 17 tohto zákona, podľa ktorého súd nesmie konať z úradnej povinnosti, ak je na základe materiálov, ktoré nepochádzajú od strán sporu, pevne a odôvodnene presvedčený o tom, že zmluva, na ktorej spočíva základný vzťah, je prinajmenšom sčasti neúčinná, a žalobca uplatňuje svoj nárok z vlastnej bianko zmenky, zatiaľ čo žalovaný nevznáša žiadne námietky a zostáva nečinný?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné poznámky

- 41 V prvom rade treba uviesť, že smernica 2008/48 neharmonizovala používanie vlastnej zmenky na zabezpečenie zaplatenia pohľadávky pochádzajúcej z úveru poskytnutého spotrebiteľovi, takže článok 22 tejto smernice sa na okolnosti, o aké ide vo veci samej, neuplatní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, body 34 až 37).
- 42 Právo na odstúpenie od zmluvy alebo výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nie sú predmetom sporov, o aké ide vo veci samej, takže za takých okolností sa neuplatňujú ani články 14 a 19 tejto smernice.
- 43 Ani článok 17 uvedenej smernice nie je relevantný, pretože prejudiciálne otázky sa netýkajú prevodu práv veriteľa voči tretej osobe podľa tohto článku.
- 44 Keďže ani články 14, 17, 19 a 22 smernice 2008/48 nie sú v sporoch vo veci samej relevantné, na položené otázky sa bude odpovedať len z hľadiska článku 3 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 smernice 93/13 a článku 10 smernice 2008/48.

O prvej otázke vo veci C-419/18

- 45 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj článok 10 smernice 2008/48 vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave, aká je dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje zabezpečiť zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom prostredníctvom vlastnej bianko zmenky.

- 46 Na úvod treba uviesť, že v rámci politik Únie je ochrana spotrebiteľov, ktorí sa nachádzajú v znevýhodnenom postavení vo vzťahu k predajcom alebo dodávateľom v rozsahu, v akom sa musia považovať za menej informovaných, hospodársky slabších a právne menej skúsených ako ich zmluvní partneri, zakotvená v článku 169 ZFEÚ, ako aj v článku 38 Charty základných práv Európskej únie (rozsudok z 27. marca 2019, *slewo*, C-681/17, EU:C:2019:255, bod 32 a citovaná judikatúra).
- 47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13 majú vnútroštátne súdy povinnosť neuplatniť nekalé podmienky, takže tieto ustanovenia nebudú mať záväzné účinky voči spotrebiteľom s výnimkou prípadu, ak s tým spotrebiteľ nesúhlasí (rozsudok z 26. marca 2019, *Abanca Corporación Bancaria a Bankia*, C-70/17 a C-179/17, EU:C:2019:250, bod 52 a citovaná judikatúra). Podľa článku 7 ods. 1 tejto smernice v spojení s jej dvadsiatym štvrtým odôvodnením členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili ďalšiemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudok z 3. apríla 2019, *Aqua Med*, C-266/18, EU:C:2019:282, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 48 V prvom rade treba uviesť, že hoci vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, umožňuje vydanie vlastnej zmenky s cieľom zabezpečiť zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, povinnosť vystaviť takúto zmenku nevyplýva z tejto právnej úpravy, ale zo zmlúv o úvere uzavretých medzi zmluvnými stranami.
- 49 Treba tiež zdôrazniť, že vlastné zmenky dotknuté vo veci samej majú osobitné vlastnosti. Treba totiž konštatovať, že tieto zmenky sú neúplné, pretože boli vystavené ako bianko zmenky, t. j. bez uvedenia sumy. Sumy na tieto zmenky až následne jednostranne doplní predajca alebo dodávateľ.
- 50 V tejto súvislosti z článkov 10 a 101 zmenkového zákona vyplýva, že hoci údaj o dlžnej sume je obvyčajne podmienkou platnosti vlastnej zmenky, je možné vystaviť vlastnú zmenku, ak zmluva nazvaná zmenková dohoda určuje podmienky, za ktorých môže úverový veriteľ zmenku neskôr zákonne doplniť.
- 51 Podľa článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 1 smernice 93/13 sa pritom táto smernica uplatňuje na ustanovenia zmlúv medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré neboli dohodnuté individuálne (rozsudky z 9. septembra 2004, *Komisija/Španielsko*, C-70/03, EU:C:2004:505, bod 31; z 9. novembra 2010, *VB Pénzügyi Lízing*, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 50, a uznesenie zo 14. septembra 2016, *Dumitraș*, C-534/15, EU:C:2016:700, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 52 Vzhľadom na to, že zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zabezpečené prostredníctvom ustanovenia vyžadujúceho vystavenie bianko zmenky, a vnútroštátna právna úprava vyžaduje uzavretie zmenkovej dohody, toto ustanovenie a táto dohoda môžu spadať do pôsobnosti smernice 93/13.
- 53 Po druhé smernica 93/13 zaväzuje členské štáty stanoviť mechanizmus, ktorý zabezpečí, aby sa nekalé podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté, mohli preskúmať, aby sa posúdila ich prípadná nekalá povaha. V rámci toho vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby vzhľadom na kritériá uvedené v článku 3 ods. 1 a článku 5 smernice 93/13 stanovil, či za konkrétnych okolností daného prípadu takáto podmienka zodpovedá požiadavkám dobrej viery, rovnosti a transparentnosti stanoveným touto smernicou (rozsudok z 26. marca 2019, *Abanca Corporación Bancaria a Bankia*, C-70/17 a C-179/17, EU:C:2019:250, bod 50 a citovaná judikatúra).
- 54 Podľa článku 3 ods. 1 uvedenej smernice sa zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu zmluvných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa.

- 55 Podľa ustálenej judikatúry s cieľom posúdiť, či možno ustanovenie kvalifikovať ako „nekalé“, musí vnútroštátny súd overiť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takým ustanovením po predchádzajúcom individuálnom dojednaní (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 2013, Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 69, ako aj uznesenie z 22. februára 2018, Lupean, C-119/17, neuverejnené, EU:C:2018:103, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 56 Treba tiež uviesť, že ani ustanovenie, podľa ktorého je dlžník povinný vystaviť bianko zmenku s cieľom zabezpečiť pohľadávku úverového veriteľa vyplývajúcu z tejto zmluvy, ani zmenkovú dohodu nemožno považovať za týkajúce sa hlavného predmetu zmluvy alebo týkajúce sa primeranej ceny a úhrady na jednej strane, ako aj tovaru alebo služby dodávaných výmenným spôsobom na druhej strane, v zmysle článku 4 ods. 2 smernice 93/13.
- 57 Okrem toho posúdenie potenciálne nekalej povahy tohto ustanovenia a rámcovej dohody musí zohľadňovať súčasne požiadavku značnej nerovnováhy a požiadavku transparentnosti podľa článku 5 smernice 93/13. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že informácie pred uzavretím zmluvy o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia majú zásadný význam pre spotrebiteľa. Najmä na základe týchto informácií sa tento spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré predajca alebo dodávateľ vopred vypracoval (rozsudok z 21. decembra 2016, Gutiérrez Naranjo a i., C-154/15, C-307/15 a C-308/15, EU:C:2016:980, bod 50, ako aj citovaná judikatúra).
- 58 Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o takých sporoch, o aké ide vo veci samej, musí určiť, či spotrebiteľ dostal všetky informácie, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho povinností a ktoré mu umožnia posúdiť najmä procesné dôsledky zabezpečenia jeho pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom vlastnej bianko zmenky a možnosť následného vymáhania pohľadávky len na základe tejto zmenky. V rámci tohto posúdenia a v súlade s dvadsiatym odôvodnením smernice 93/13 je rozhodujúce to, či je predmetné zmluvné ustanovenie formulované jasne a zrozumiteľne a či má spotrebiteľ skutočne príležitosť oboznámiť sa s jeho obsahom.
- 59 Treba ešte pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 ukladá vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor týkajúci sa pohľadávok zo zmluvy o úvere v zmysle tejto smernice, povinnosť skúmať *ex officio*, či bola dodržaná informačná povinnosť stanovená v tomto ustanovení, a vyvodiť dôsledky, ktoré podľa vnútroštátneho práva vyplývajú z porušenia tejto informačnej povinnosti pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky stanovené v článku 23 uvedenej smernice (pozri rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 74).
- 60 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku vo veci C-419/18 odpovedať tak, že článok 1 ods. 1, článok 3 ods. 1, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá s cieľom zabezpečiť zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom umožňuje v tejto zmluve stanoviť povinnosť, aby dlžník vystavil vlastnú bianko zmenku, a ktorá podmieňuje zákonnosť vystavenia takejto zmenky predchádzajúcim uzavretím zmenkovej dohody stanovujúcej spôsoby, akým má byť zmenka vyplnená, pričom vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či toto ustanovenie a táto dohoda sú v súlade s článkami 3 a 5 tejto smernice, ako aj s článkom 10 smernice 2008/48.

O druhej otázke vo veci C-419/18 a o otázke vo veci C-483/18

- 61 Svojou druhou otázkou vo veci C-419/18 a otázkou vo veci C-483/18 sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či sa článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj článok 10 smernice 2008/48 majú vykladať v tom zmysle, že ak za takých okolností, o aké ide vo veci samej, má vnútroštátny súd

vážne pochybnosti o dôvodnosti návrhu založeného na vlastnej zmenke, ktorej cieľom je zabezpečiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a vystaviteľ túto zmenku vystavil ako bianko zmenku, pričom príjemca ju následne vyplnil, tento súd musí z úradnej moci skúmať, či dojednanie dohodnuté medzi stranami majú nekalú povahu, a v tejto súvislosti môže od predajcu alebo dodávateľa vyžadovať, aby zabezpečil dodržiavanie práv, ktoré spotrebiteľom vyplývajú z týchto smerníc.

- 62 V prejednávanej veci sa otázka vnútroštátneho súdu týka dvoch rozdielnych situácií, keďže v prvom spore vo veci C-419/18 má vnútroštátny súd k dispozícii zmluvu o spotrebiteľskom úvere, zatiaľ čo v druhom spore vo veci samej to tak nie je.
- 63 V prípade prvej situácie z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ má súd k dispozícii právne a skutkové okolnosti, má povinnosť skúmať z úradnej moci ustanovenia, ktoré môžu mať nekalú povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 64 V prípade druhej situácie, najmä pokiaľ ide o spresnenia vnútroštátneho súdu vo veci C-483/18, ktorý uvádza, že nemá k dispozícii zmluvu zaväzujúcu účastníkov sporu vo veci samej, ale pozná obsah iných zmlúv, ktoré obvykle používajú predajcovia alebo dodávatelia, treba pripomenúť, že podľa svojho článku 3 ods. 1 sa smernica 93/13 síce vzťahuje na ustanovenia, ktoré neboli individuálne dohodnuté, čo zahŕňa najmä štandardné zmluvy, ale nemožno usudzovať, že súd „má k dispozícii skutkové a právne okolnosti“ v zmysle už citovanej judikatúry, a to len z toho dôvodu, že pozná niektoré modely zmlúv používaných predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mal uvedený súd k dispozícii dokument potvrdzujúci uzavretie zmluvy medzi účastníkmi konania vo veci, o ktorej rozhoduje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, bod 47).
- 65 V tejto súvislosti poľská vláda vo svojich pripomienkach prednesených pred Súdny dvorom spresňuje, že nie je zriedkavé, že zmenková dohoda bola uzavretá v rámci zmluvy o úvere, hoci ide o odlišnú zmluvu.
- 66 V každom prípade z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vnútroštátny súd musí *ex offio* prijať opatrenia na vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie v zmluve, ktorá je predmetom sporu, ktorý prejednáva, a ktorá bola uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice, a v prípade, že je to tak, posúdiť *ex offio* prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 56; zo 14. júna 2012, Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, bod 44, a z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 24). V prípade neexistencie účinného preskúmania potenciálnej nekalej povahy predmetnej zmluvy totiž nemožno zaručiť dodržanie práv priznaných smernicou 93/13 (rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, bod 62 a citovaná judikatúra).
- 67 Z toho vyplýva, že ak je vnútroštátnemu súdu podaný návrh založený na vlastnej zmenke, pôvodne vystavenej ako bianko zmenka a následne vyplnenej, na účely zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom má tento súd vážne pochybnosti, pokiaľ ide o jeho dôvodnosť, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 vyžadujú, aby uvedený súd mohol požadovať predloženie dokumentov, na základe ktorých bol tento návrh podaný, vrátane zmenkovej dohody, ak takáto dohoda predstavuje podľa vnútroštátnej právnej úpravy podmienku vystavenia tohto druhu vlastnej zmenky.
- 68 Treba ešte zdôrazniť, že uvedené úvahy nie sú v rozpore s dispozičnou zásadou, na ktorú poukazuje vnútroštátny súd. Okolnosť, že vnútroštátny súd od žalobcu vyžaduje, aby predložil jeden alebo viaceré dokumenty, na základe ktorých bol jeho návrh podaný, totiž jednoducho spadá do rámca dokazovania konania, pretože takáto výzva smeruje len k tomu, aby sa ubezpečil o dôvodnosti žaloby.

- 69 Pokiaľ ide o článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, pokiaľ vnútroštátny súd konštatuje *ex offo*, že toto ustanovenie bolo porušené, má povinnosť, bez toho, aby čakal na návrh spotrebiteľa v tejto súvislosti, vyvodiť z tohto porušenia všetky dôsledky podľa vnútroštátneho práva pod podmienkou dodržania zásady kontradiktórnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 71, ako aj citovanú judikatúru).
- 70 V prípade, že vnútroštátny súd, ktorý na základe informácií o skutkových a právnych okolnostiach, ktorými disponuje alebo s ktorými sa oboznámil v dôsledku dokazovania vykonaného *ex offo*, zistil, že ustanovenie patrí do pôsobnosti smernice, konštatuje, že toto ustanovenie má nekalú povahu, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy (rozsudok z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 31).
- 71 V prejednávanej veci podľa poľskej vlády článok 10 zmenkového zákona nebráni tomu, aby vnútroštátny súd konštatoval, že pohľadávka založená na vlastnej zmenke neexistuje, pokiaľ ide o výšku, ktorá presahuje sumu vyplývajúcu zo zmenkovej dohody. Takéto konštatovanie možno urobiť nielen na základe námietky spotrebiteľa, ale aj bez návrhu, na základe judikatúry Súdneho dvora v tejto oblasti. Vzhľadom na to, že zmenková dohoda predstavuje podmienku vystavenia vlastnej bianko zmenky, ktorá sa má následne vyplniť, je jej zmyslom práve to, že táto dohoda zavádza možnosť kontrolovať použitie tohto typu zmenky a sumy, ktorá je na nej uvedená.
- 72 Podľa vnútroštátneho súdu však tieto súdy môžu overiť, či bola zmenka vyplnená v súlade s uzatvorenou dohodou, len v prípade námietky vznesenej dlžníkom.
- 73 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že povinnosť členského štátu prijať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou je záväznou povinnosťou stanovenou článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ a smernicou samotnou. Táto povinnosť prijať všetky všeobecné alebo osobitné opatrenia je záväzná pre všetky orgány členských štátov vrátane súdnych orgánov v rámci ich právomocí (rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 76 a citovaná judikatúra).
- 74 V prejednávanej veci z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť posúdiť *ex offo* nekalý charakter niektorých ustanovení a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 77 a citovaná judikatúra).
- 75 Vnútroštátne súdy, ktoré uplatňujú vnútroštátne právo, sú povinné vykladať ho v čo najväčšej miere s ohľadom na znenie a účel predmetnej smernice tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok (rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 79 a citovaná judikatúra).
- 76 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že v prípade, ak by nebolo možné vykladať a uplatňovať vnútroštátnu právnu úpravu v súlade s požiadavkami smernice 93/13, sú vnútroštátne súdy povinné aj bez návrhu preskúmať, či dojednaná dohodnuté medzi stranami majú nekalú povahu, a v prípade potreby neuplatniť akékoľvek vnútroštátne ustanovenia alebo judikatúru, ktoré sú v rozpore s uvedeným preskúmaním (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, body 32, 34 a 35; zo 14. júna 2012, Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, bod 42 a citovanú judikatúru, a z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 46).
- 77 Z toho vyplýva, že na druhú otázku vo veci C-419/18 a na otázku položenú vo veci C-483/18 treba odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj článok 10 smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že ak za takých okolností, o aké ide vo veci samej, má vnútroštátny súd vážne pochybnosti o dôvodnosti návrhu založeného na vlastnej zmenke, ktorej

cieľom je zabezpečiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a vystaviteľ túto zmenku vystavil ako bianko zmenku, pričom príjemca ju následne vyplnil, tento súd musí z úradnej moci skúmať, či dojednania dohodnuté medzi stranami majú nekalú povahu, a v tejto súvislosti môže od predajcu alebo dodávateľa vyžadovať, aby zabezpečil dodržiavanie práv, ktoré spotrebiteľom vyplývajú z týchto smerníc.

O trovách

- 78 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 1 ods. 1, článok 3 ods. 1, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá s cieľom zabezpečiť zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom umožňuje v tejto zmluve stanoviť povinnosť, aby dlžník vystavil vlastnú bianko zmenku, a ktorá podmieňuje zákonnosť vystavenia takejto zmenky predchádzajúcim uzavretím zmenkovej dohody ustanovujúcej spôsoby, akým má byť zmenka vyplnená, pričom vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či toto ustanovenie a táto dohoda sú v súlade s článkami 3 a 5 tejto smernice, ako aj s článkom 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS.
2. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že ak za takých okolností, o aké ide vo veci samej, má vnútroštátny súd vážne pochybnosti o dôvodnosti návrhu založeného na vlastnej zmenke, ktorej cieľom je zabezpečiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a vystaviteľ túto zmenku vystavil ako bianko zmenku, pričom príjemca ju následne vyplnil, tento súd musí z úradnej moci skúmať, či dojednania dohodnuté medzi stranami majú nekalú povahu, a v tejto súvislosti môže od predajcu alebo dodávateľa vyžadovať, aby zabezpečil dodržiavanie práv, ktoré spotrebiteľom vyplývajú z týchto smerníc.

Podpisy